

ותפשיהו: סימן שהוא גנב, שהוא ער בלילה כדי לאروب לעוברי דרכיהם או להחזר תחת הבתים. וועליך לתופסו.

אישתמע מילתא **בי מלכא**, הגיע עד בית המלך דבר עצתו של רבוי אלעזר ברבי שמעון.

אמרו מבית המלך: **קריניא דאייגראתא** — ליחוי פרוונקא! [כותב האיגרת הוא יהיה גם השליך למוסטרה]. ולכן, הוא שהצעה את ההצעה, הוא גם יבצע אותה.

אתיוותו לרבי אלעזר ברבי שמעון, מינו את רבוי אלעזר ברובי שמעון לתפוס גנבים, וקא תפים גנבא, ואיזיל. והוא אכן הצליח בכך לתפוס את הגנבים.

שלוח ליה רבוי יהושע בן קרחא: חומץ בן יין, כלומה, רשות בן ציקיק, עד מותי אתה מוסר עמו של אלקינו להריגה! שוגם ישראלים היו בין הגנבים.⁽¹⁰⁾

שלוח ליה רבוי אלעזר ברבי שמעון: קוצחים אני מכל מהברם!

שלוח ליה רבוי יהושע בן קרחא: **יבא בעל** הכרם ויבלה את קוצחים! כלומר, הקדוש ברוך הוא בעצמו שהוא בעל הכרם [כמו שנאמר "כי כרם ה' צבאות בית ישראאל"] הוא יכולת את הרשעים. ומה לך לגורום להם הריגה.

יום אחד פגע בה ההורא כובס, יום אחד פגע

לעשות, הדרמגא דמלכא הוא! שהרי אני מצווה מהמלך על כך.

אמיר ליה רבוי אלעזר ברבי שמעון: תא אמרך היבי תעביד, בא ואלמדך כיצד לנוגו!

על ארבע שעיו להנותא, היכנס לחניות בשעה הר比נית של החיים, שאז זמן סעודת וכולם נכנסים לחניות לסעוד.

בי חזית איניש דקא שתוי חمرا, אם תראה אדם ששוויה יין, וקא נקייט כסיה בידיה وكא מנמנב, ומחזיק בידו את הכוס כשהוא מנמנם, שאל עילויה, שאל עליו מי הוא!

אי צורבא מרבענו, ונויים, אם הוא תלמיד חכם.⁽⁹⁾ הרי לכן הוא מנמנם משום אקדמי קידום לగרטיה. כי השכימים בעודليلת לתלמידו.

אי פועל הוא, אם הוא שכיר يوم, הוא מנמנם, כי קדים לא עביד עבידתיה, השכימים למלاكتו.

ואי עבידתיה בליליא, אם יגידו לך שהוא עובד בלילות, אף על פי כן אין לך לחשוד בו שהוא גנב, ואפילו אם לא שומעים שום רעש מהעבודה בביתה בלילה, כי שמא רודוי רודוי, הוא עוסק בשיעיית מחותים מחוטי נחשות וברזל, מלאכה שאינה עשויה לעשות כלל.

ואי לא, אם איינו אחד מאלו, גנבא הוא,

10. אף שכונתו הייתה לטובה שלא יתפסו צדיקים כמו שאמר "دلמא שקלת צדיקי ושבקה רשייעי". מכל מקום אמר לו רבוי יהושע בן קרחא שהוא לו למשוק ידו אפילו מהרשעים. מהרשות'א.

9. אף על גב שזמן סעודת תלמיד חכם הוא בשעה ששית, מכל מקום היה דרכם לטעם משחו בCKER. יעב"ץ.